

[Dorte Bennedsen.]

i forbindelse med pligten til at drive virksomheden efter redelig forretningskik og god bank- og sparekassepraksis. Det er jo en gammel erfaring fra andre områder, at et sådant krav meget let bliver til tomme ord, hvis der ikke er sanktionsmuligheder bag, og det er derfor med meget stor tilfredshed, at mit parti ser, at ministeren nu foreslår sådanne sanktionsbestemmelser indført.

Den anden ændring, jeg gerne vil knytte et par bemærkninger til, er de nye bestemmelser i § 8 a om muligheden for at tillade, at aktionærerne udøver deres stemmeret ved generalforsamlingen gennem en delegeretforsamling.

Som det også fremgår af bemærkningerne, er baggrunden for forslaget, at pengeinstitutter med et meget stort antal aktionærer alene af praktiske årsager ikke er i stand til at opfylde bestemmelserne om, at alle aktionærer skal have ret til og mulighed for at være til stede ved generalforsamlingen.

Ud over de mere praktiske hensyn er der heller ingen tvivl om, at forslaget om lokale aktionærmøder er en gevinst i det, man kan kalde nærdemokratisk henseende. Men på den anden side har der jo også været rejst principielle betænkeligheder bl.a. omkring vilkårene for mindretalssynspunkterne på disse lokale aktionærmøder. Det er derfor med tilfredshed, at socialdemokratiet har noteret sig, at ministeren i sin fremsættelsestale har understreget, at adgangen til at anvende en delegeretordning kun skal stå åben for banker og sparekasser, der har et meget betydeligt antal aktionærer, og hvor derfor de førnævnte praktiske problemer vejer tungt til.

Jeg kan på mit partis vegne tilsige en hurtig og velvillig behandling af det foreliggende lovforslag, som, ud over hvad jeg her har nævnt, jo kun drejer sig om mindre justeringer.

Lawaetz (FP):

Den omhandlede lov er kun 2 år gammel, og jeg kan ikke se, at der er noget særligt i de foreslåede ændringer, det er tilsyneladende kun uddybning af teknisk karakter. Det eneste egentlig nye er vel afgivning af stemmer gennem delegerede på baggrund af en slags generalforsamling afholdt i lokale områder, og det kan man vel ikke have noget imod.

Handelsministeren har oplyst, at denne ændring har baggrund i nogle store bankers henvendelse, og det er vel egentlig ganske natur-

ligt, at folk på den måde får en smule medindflydelse på det, der sker.

Jeg vil lige bemærke, at det med et par storbankers oprettelse af filialer i udlandet måske nok vil føre til nogle flere aktier på udenlandske hænder, og man kan vel tage som en konsekvens af det, at man kan forestille sig en lokal generalforsamling eller et delegeretmøde afholdt af aktionærer i en dansk bank i Zürich f. eks. Men heller ikke det kan man vel egentlig have noget imod.

Vi kan ikke se noget forkert i, at man gennemfører disse ændringer, og derfor vil fremskridtspartiet gerne gå ind for denne lovændring, med den tilføjelse, at vi synes, den er teknisk i orden og af så lille en betydning, at vi ikke behøver at bruge megen tid på den. Alene det vil jo være et fremskridt.

Anders Andersen (V):

Det foreliggende lovforslag er vel i og for sig en naturlig følge af den udvikling, der finder sted, hvor aktier, f.eks. som her inden for banker og andre pengeinstitutter, spredes i større og større udstrækning og der efterhånden bliver en, jeg havde nær sagt tusindtallig skare af aktionærer; det skaber jo nogle problemer med at samle dem til den ordinære generalforsamling. Når det enkelte pengeinstitut har 90.000 aktionærer, vil enhver jo forstå, at det vil være umuligt alene at finde lokaler til så mange mennesker og til at holde en generalforsamling efter aktieselskabslovens nuværende regler. Derfor tror jeg, det er både rimeligt og rigtigt, at man får den ændring for pengeinstitutterne. Jeg har også mærket mig, at de pengeinstitutter, der ønsker at gå ind under det, skal godkendes af banktilsynet, og at de skal have en vis størrelse og et vist omfang.

Jeg har også mærket mig, at lovforslaget fastsætter, at selv om man vælger delegerede ude omkring, forhindrer det ikke, at aktionærerne kan møde op på generalforsamlingen, har taleret på generalforsamlingen og derfor har mulighed for at fremsætte synspunkter. De har efter forslaget naturligvis ikke stemmeret, men de har altså baggrund for at kunne gøre synspunkter gældende. Da man ved valg af delegerede jo nok i de enkelte kredse skal vælge flere delegerede, vil også mindretalshensyn her kunne komme ind og blive repræsenteret i den delegeretforsamling, som til syvende og sidst skal være, skal vi sige storbankens lovlige besluttende myndighed.